

هُوَ اللهُ - ای منجذبانِ حقّ، شجره امید

چون در جنتِ ابهی...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای منجذبانِ حقّ، شجره امید چون در جنتِ ابهی غرس شد روز بروز باید نشو و نما نماید گل و شکوفه باز کند و میوه بخشد و طراوتی بی اندازه ظاهر و عیان نماید اگر چنین نباشد پرمرده گردد افسرده شود و لطافت و طراوت نماند. حال شجرهٔ آمال را در آن ریاض بنشانید تا از فیوضات ملاً اعلی روز بروز بر سبزی و خرمی بیفزاید و نفحاتی منتشر نماید که مشام آفاق را معطر کند. الحمد لله الطاف بی پایان جمال ابهی عالم وجود را احاطه نموده دریای فضل از هر جهت پر موجست و نفحات قدس در جمیع آفاق منتشر و ندای الهی از ملکوت غیب بلند و ملاً مقربین لبیک کنان منجذب و سرمست عبدالبهاء را امید چنانست که نار محبت الله در آن کشور چنان شعله ور گردد که حرارتش بملکوت اعلی رسد. ای یاران کنز عظیم مشهود و مکشوف و فضل عمیم معروف و مشهور و میدان عرفان در نهایت اتّساع و گوی موهبت کبری مانند آفتاب متلاً بر ارض و سما. تا کدام فارسی بچوگان محبت الله این گوی موهبت الله را از این میدان معرفت الله بریاید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

ORIGINAL

AUDIO